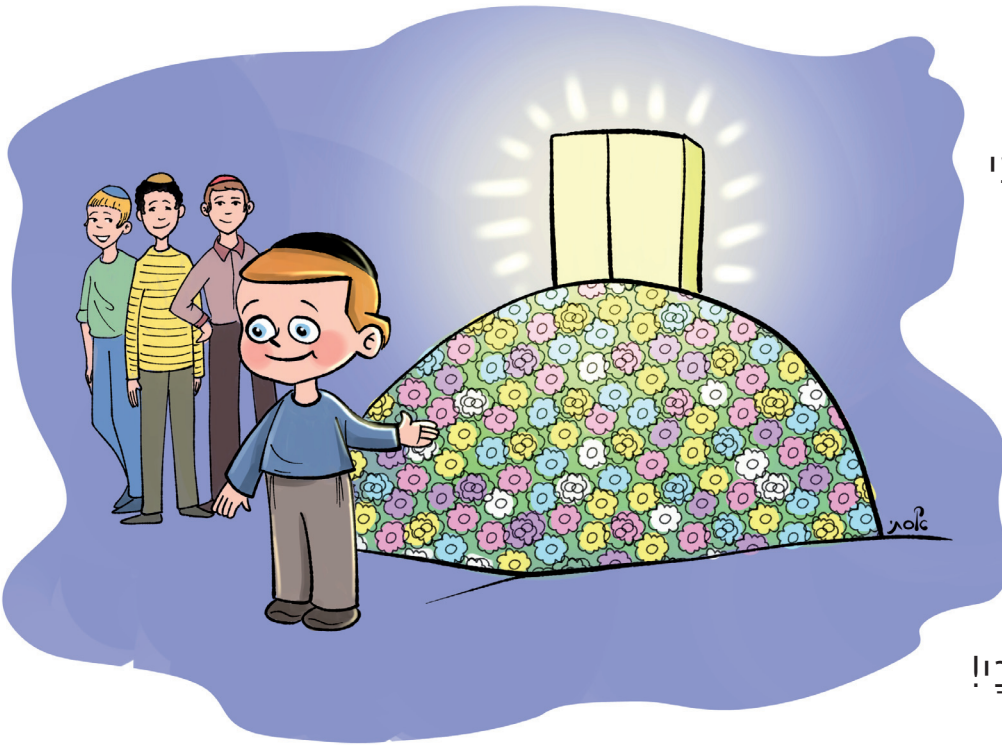

מָה שְׁחָשׁוּב

קָטָן, נְמוּן,
וְלֹא נִחְשָׁב
גַּם קִצְתַּת שְׁקֵט אֲוִלִי
רוֹאִים אוֹתִי?
כֵּן, זֶה אָנִי
מִפְּנֵי כִּמוּ הַר סִינַי

לְקִרְאֵת הַסּוּף
יָבֹא הָאֹר
יִזְרַח, יֵאִיר עָלַי
כִּי הַתּוֹרָה
נִתְּנָה עַל הַר
נְמוּן - עַל הַר סִינַי!

אֶת כָּל מָה
שֶׁהַשָּׁמַיִם נוֹתֵן
אֲנִי חֲנוּ מִקְבָּלִים
מָה שְׁחָשׁוּב
זֶה מָה יֵאִיר
חוֹשְׁבִים וּפּוֹעֲלִים

מה שחשוב - הדרכה

"ואהבת לרעך כמוך".

"אם אין אני לא - מי לי?"

קבלת השונות, הן של עצמם והן של אחרים, חיונית לילדים כבר מגיל צעיר. איך נלמד את ילדינו לקבל את השונה?

א. דוגמה אישית של יחס נאות ומכבד לכל אדם באשר הוא.

ב. תיווך - לשוחח כשמתמודדים עם שוני אישי או שוני של אחרים.

ג. לפתח מיומנויות של אמפתיה ויחס מכבד באמצעות פעולות יזומות - הזמנת חברים, השתתפות, עזרה, חסד וכדומה.

פעילויות

1. **דומה-שונה** - כל אחד בתורו מסתכל סביב ובוחר 2 דברים כרצונו - חפצים, רהיטים, מאכלים וכדומה. (אפשר להגביל לתחום מסוים או לאסוף חפצים קטנים על השולחן). שאר המשתתפים צריכים לחפש את הדומה ואת השונה ביניהם. דוגמה: ארון ועיפרון - דומה: סיומת **רון**, צבע זהה... שונה: חומר שונה; גדול-קטן; רהיט-כלי כתיבה...

2. **לזהות את השונה** - אחד המשתתפים יוצא מהחדר, וכל השאר מחליטים על פעולה שמבצעים כשהוא עושה משהו מסוים. למשל, כשהוא נוגע באף - צוחקים; כשהוא אומר 'אני' - מוחאים כף וכדומה. המשתתף שיצא חוזר וצריך לזהות מה החליטו. לאחר כמה סבבים אפשר לשוחח על ההרגשה של היוצא - איך זה לחוש שונה - לא מבין, לא יודע, צוחקים עליך או קורצים...

3. נציג את הסיפור של **ריב ההרים והר סיני** ונחשוב ביחד - חוץ מהרווח החשוב של מתן תורה - מה עוד הרוויח הר סיני מעובדת היותו '**לא נחשב**'? (הימנעות ממריבה, רוגע, שמחה בחלקו, כבוד עצמי ועוד). מה נוכל להרוויח מהשוני שלנו, מהייחודיות של כל אחד ואחת מאיתנו?

